

ESTANYS DE ROMEDO

Pallars Sobirà

Passeig pels estanys de Romedo, Guiló, Colatx i Senó

Distància	7,4 km
Desnivell acumulat	+527 -315 m
Nivell de dificultat	Fàcil
Data	22 de setembre 2018
Cartografia	Editorial Alpina. Pica d'Estats/Mont-Roif (1:25000)
Recursos consultats	Gen. de Catalunya. DARP. Inventari de zones humides. www.tavascan.net La central hidroelèctrica
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/estanys-de-romedo-29117916

El conjunt de Romedo és un grup d'estanys d'origen glacial a la capçalera de la Noguera de Cardós. La conca, orientada de nord a sud, és encerclada pels pics del Cap de l'Estany i Punturrí per ponent; de Colatx, Turguilha i Guiló a la carena nord; el cordal del Pic dels Tres Comtes a la Punta del Port per sol ixent i la Serra de Llurri a migdia. Els estanys més grans són els de Romedo —de Dalt i de Baix— tot i que aquest darrer, que recull els recursos hídrics de la conca, és represat.

Romedo de Baix forma part del sistema hidroelèctric de Tavascan, una gran obra d'enginyeria realitzada la dècada dels 60 del segle passat. La canonada subterrània de Romedo, amb una llargària de 8,7 quilòmetres, alimenta les turbines de la caverna de Tavascan a través del salt de Gueron. Alhora és realimentat per la central de bombeig de Montamara, amb cabal procedent del barratge de Graus. Poc impacte paisatgístic resta d'aquesta monumental obra, a banda de les preses, les boques de mina i la pista entre Montalto a Romedo.

L'itinerari proposat és fàcil, molt agradable i visita 10 estanys i estanyols. Els pendents, excepte la baixada del coll de Llurri, no passen mai de moderats. És en travessa, però podem fer-lo circular i escurçar-lo molt si renunciem a visitar l'estany de Cartascan. Malgrat això, la facilitat d'accés i transitar per camins transfronterers és poc concorregut, atès el poc fressats que trobem els camins, si exceptuem aquells que coincideixen amb la popular travessa «La Porta del Cel».

Accés

Pugem a Romedo de Baix aprofitant el servei de taxis de Lladorre. El retorn podem fer-lo amb el mateix transport des de la Canalada. Si optem per pujar-hi a peu, la llargària i desnivell augmenten molt considerablement. En aquest cas haurem de deixar el vehicle a la presa de Montalto i enfilat el camí de Llurri, retornant pel camí paral·lel al riu de Romedo fins al Pla de Boavi. O a l'inrevés. Si hem optat per anar fins al refugi el millor serà retornar per l'estany de Naorte. A la presa de Montalto hi accedim des de Tavascan per una pista de sis quilòmetres apte —amb precaució— per a turismes.

Estany de Romedo de Baix (2014m)

Travessem per sobre la presa i continuem (N) vorejant el marge llevatí, seguint senyals de GR fins al desguàs d'un estanyol. Aquest tram és molt fressat doncs coincideix amb l'itinerari de «La Porta del Cel».

Estanyol (2011m)

A la sortida d'aigües el camí més evident marxa pel marge esquerre hidrogràfic (dreta en el sentit de la marxa) per pujar al Port de l'Artiga. Nosaltres continuem per l'altre marge, a l'esquerra. A l'entrada d'aigües un congost replè de grans blocs granítics ens fa separar de la llera i pujar a mà esquerra.

Aiguamoll de Guiló (2065m)

O d'Agulló. Encapçalat pel cim homònim. No arribem a tocar la riba, l'albirem des de dalt. Fem una colzada de 90° (W) i més amunt continuem (NW) resseguint més o menys el desguàs de l'estany de Guiló de Baix, enfilant-nos, per camí poc definit, fins a un collet darrera el qual torbem el següent estany.

Estany de Guiló de Baix (2194m)

El voregem pel marge esquerre hidrogràfic (dret en el sentit de la marxa). Vers el nord podem albirar el coll de Turguilha entre el pic homònim i el de Colatx. Continuem (N) pel desguàs de l'estany homònim de més amunt fins a un tram replè de blocs granítics despresos, herbei i codines allisades per l'erosió glaciària, on el camí es difumina. Uns senyals de pintura vermella ens aconsellen el millor pas.

Estany de Guiló (2246m)

Al peu dels cims de Colatx i Turguilha. Un cop toquem la riba virem 90° (W) enfilant-nos de nou fins a un collet.

Coll (2273m)

Punt més alt de l'itinerari, al bell mig d'una successió de turons que fa de partió d'aigües al bell mig de la conca. Segons els mapes des d'aquí puja un camí, itinerari transfronterer, que pel port de Colatx baixa al circ de Cagatèlha i Uston. Però deu ser tant poc fressat que ens passa desapercbut. Sí que resulta prou evident el tram que seguirem, baixant (W) fins a la riba de l'estany de Colatx.

Estany de Colatx (2217m)

Al peu del Pic del Cap de l'Estany. Continuem davallant fent una colzada de 90° (S). Aviat albirem el dos estanys següents, de Senó i de Romedo de Dalt. Hi ha senyals de pintura verds i de GR, però valdrà més refiar-nos de les fites. Tot i que el camí és molt evident pel seu marge esquerre (hidrogràfic i sentit de la marxa, S).

A l'alçada del de Romedo de Dalt, podem albirar una canal ampla que talla la Serra de Llurri, per on passa el camí que prendrem més endavant. Poc més enllà de creuar el desguàs de l'estany, atenyem aquest sender transversal.

Bifurcació (2114m)

El camí al que sortim és molt més fressat del que venim: forma part de la ruta «La Porta del Cel». Si el prenem a l'esquerra baixarem a l'estany de Romedo de Baix, que podem albirar des d'aquí, tancant així un itinerari circular.

Si optem per continuar hem d'anar a la dreta (W), vorejant encara l'estany fins a enfilat-nos per la canal que hem observat abans.

Coll de Llurri (2217m)

La Serra de Llurri separa les conques del riu de Certascan a ponent, del de Romedo a sol ixent.

Des d'aquí podem albirar vers ponent els cims de Certascan, el refugi i els llargs salts del riu fins a la petita presa de la Canalada, per on passa la pista que puja de Moltalto. Vers sol ixent atalaiem tot el cordal des del Pic de Guiló als cims de Broate.

Ens cal estar atents perquè el camí més evident continua tot recte per flaquejar després el vessant ponentí del turó de la dreta. Pot ser una alternativa i drecera, però no n'hem trobat referències. Ens cal anar a l'esquerra, enfilant-nos al turó d'aquesta banda, que resulta una miranda encara millor que la del coll.

Comencem a davallar en fort pendent i curtes llaçades.

Canalada (2088m)

La Canalada pròpiament és a la petita presa que hi ha poc més avall. En aquest punt hi arriba el camí que puja des d'allí. Poc abans ens hem ajuntat al de Llurri que ho fa des del Pla de Boavi.

Comencem a remuntar (NW) fins a l'estany Xic de Certascan on, poc més amunt, atenyem el refugi.

Refugi de i Estany de Certascan (2230m)

El refugi, guardat, és en un edifici propietat de FECSA que el va bastir per les obres de la presa i el té cedit a la FEEC. Poc més amunt hi ha l'estany, el més gran del Pirineu oriental tot i que, com s'ha dit, és represat. Serveix de reservori de tot el sistema hidràulic de Tavascan.